

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quomodò ijdem variant & pugnant de acceptione aut distributione vitae
aeternae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

3. *Quæ doctrina sit conformior scripture & veritati, atque timori & honori Diuino.*

N hoc omnes concordant veteres & recentiores, quoniam solus Christus unicus est Saluator, qui morte sua nobis meruit vitam æternam. Solus ipse author salutis est, qui tradidit corpus suum in mortem, & fudit sanguinem suum pro peccatis nostris, Matthiæ 26. Hic solus mortuus est pro peccatis nostris, & resurrexit propter iustificationem nostram contra peccatum & Sathanam, Romanorum quarto, in illum solum posuit Deus pater iniquitatem omnium nostrum, Esaiæ 53. hic solus est agnus Dei, qui tollit peccata mundi, Ioan. 1. Hic obtulit solus semetipsum pro peccatis totius Mundi, i. Ioan. 2. Solus meruit nobis remissionem & vitam æternam, gratiam & fauorem patris, propter quem solum efficiimus gratia filij Dei, i. Ioan. 3. in illum credentes omnes concordamus in articulo, quia natus est, passus, resurrexit, descendit & ascendit pro nobis, &c. Omnes ergo consentimus, quod solus ipse meruit vitam æternam nobis, & remissionem peccatorum: nam hoc nobis erat impossibile mereri, aliâs non fuisset opus venire Christum, si quisque pro se per suam iustitiam potuisset sibi meruisse remissionem & vitam æternam. Omnium igitur ex aequo solus ipse suo sanguine est author salutis, & meruit cœlum & vitam æternam. Ibi nulla est dissensio in Ecclesia, omnes tribuimus gloriam Deo, quoniam solus Christus meruit vitam æternam.

Variant iam partes Ecclesiæ & dissident in distributione, propter quidnam distribuatur vita æterna. Veteres sic docent, quod Christus qui solus meruit suo sanguine vitam æternam, promisit in illum creditibus & mandata eius seruantibus, vitam æternam ex gratia, ut velit compensari fidem simul & bona opera vita

vita æterna, non propter dignitatem operum, sed gratia. nō propter opera operata nostra, sed quia ipse promisit se hoc facturum, ita quod eius promissio, quoniam ita dixit, vrget ut opera nostra compensantur vita æterna: Non quod opera nostra essent tantum ex sua dignitate, quibus Deus ex debito nihil debet. *Luc. 17.* Cūm omnia quæ præcepta sunt vobis, feceritis, dicite quia serui inutiles sumus. Hoc autem probant ex his scriptis locis, & primò *Matt. 19.* *Luc.* qnando dicunt discipuli, Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? id est, quid meruimus operibus nostris? Et Christus iurat & inquit: Amen dico vobis, aut tibi Petre, quod vos secuti estis me, scilicet, qui fide & opere reliquistis Domum, fratres, sorores, patrem & matrem, filios agros & cæt. propter nomen meum, id est, facto vel voluntate, centuplum accipietis, & vitam æternam possidebitis. *Lucas* inquit: Multo plura accipietis in hoc tempore, & in seculo futuro vitam æternam. Ecce hic stat promissio, hoc dixit Christus. Ergo docent veteres, quod propter hanc promissionem, & quia ipse Christus dixit propter verbum suū, & non propter dignitatem operum nostrorum, compensat opera nostra vita æterna. Nisi enim Christus hoc dixisset & promisisset, nemo vñquam aliquid speraret operibus suis. Quod autem Deus hoc sic promisit operibus nostris, tantiq; acceptet, gratuita sua bonitas & misericordia in causa est, non nostra opera vel merita. Causa ergo salutis fundatur in ipsa Dei bonitate & misericordia gratuita, non in nostris operibus operatis. Apostolus *i. ad Timot.* quarto inquit: *Pietas* (id est, Fides in Deum, aut dilectio erga proximum) ad omnia utilis, habens promissionem vitæ quæ nunc est, & futuræ. Nam ipse coronat sic nostra opera propter verbum suum, quoniam ipse dixit sic *Matt. 25.* Venite benedicti, possidete regnum quod paratum

est vobis ab initio mundi &c. Et Ioan. quinto. Et precedent qui bona fecerunt, &c. & Matth. 19. Si vis ad vitam ingredi, &c. &c. Has & consimiles authoritates intelligunt sic veteres, quod non tribuunt vim effectuam meriti salutis aeternae operibus, sed promissione diuinæ, & quia sic ipse dixit, & quod illi licet facere de suo quod vult, Matthæi 20. Nihil ergo admittitur gratiae & beneficio Christi: totum gratia est, quod ipse ex mera gratia & misericordia sic compensat & coronat opera nostra, quibus ex debito nihil debetur: Nec nos propter opera aliquid exigimus ex debito, nisi quod credimus illi, quoniam ipse sic dixit, coronatur & compensatur opera nostra &c. gloria & vita aeterna. Recentiores vero sic loquuntur de distributione vite aeternæ, quoniā Deus promisit se datum vitam aeternam credenti in Christum, ac ponitenti solūm propter Christum, sine omni respectu alii cuius operis aut meriti humani, sed ob solū sanguinem Christi, ita quod nullum opus coöducibile sit ad accipendum vitam aeternam, nisi solam fidem illam quę credit promissione diuinæ, qua promittit se propter Christum datum vitam aeternam, Ioan. tertio, & licet obedientia legis necessariò sequi debeat, & alia habeat præmia attamen remissio peccatorum & vita aeterna propter solum Christum donatur, id est, eius personam & passionem & propter nullum hominis opus. Igitur vita aeterna ex sola gratia & misericordia donatur propter nullum opus hominis.

Huiusmodi dissensio de facili componi potest, si affectus deponantur, & sola DEI gloria & animæ salus queratur. Veteres concedunt quoq; quod propter nullum opus hominis donetur vita aeterna: nam docent quod ipsa Dei bonitas, misericordia & gratia, causa est, & quod Deus propter suam bonitatem, & non propter dignitatem operum nostrorum, compensat vita aeterna. Ipse sic dixit, instituit, & ordinavit;